

reat in vultu, in moribus, in verbis. Noli de absen-
tibus loqui; etiam bona, quia de facili intermiscent
se mala. Reputa et minus scientiam, minusque bo-
num. Non des consilium priusquam requiratur.
Non eas ad consilium, nisi vocatus. Si quis de ali-
quo malum dixerit, de facili non credas ei. Non
libenter audias, quia ex hoc crescit tibi charitas.
Oculos vagos non habeas. Caput et alia membra a
levi motu custodias. Prælatis tuis acquiescas; et in
ordinationibus suis, quæ non attendunt dissolu-

A tionem, eis non resistas. Labora totis viribus cu-
stodire cor tuum. Voluntatem tuam voluntatibus
aliorum subjice. In mente tua diem judicii revolve,
poenas inferni, passionem Christi, gaudia cœli. Stude
omnia opera tua coram Deo facere, et ad ipsius
referre. De ordinatione et dispositione quæ ad te
non spectant, ne temere discutias. Privatum amorem
a te repellas. Et studeas te benignum et obsequio-
sum in omnibus exhibere, etc.

LIBELLUS DE ARTE DICTANDI.

*Incipit prologus magistri Petri Blesensis, archi-
diaconi Ecclesiae Bathoniensis, in libellum De arte
dictandi rhetorice.*

Licet magistri Bernardi de dictaminibus liber
prudenter sit pertractatus, delicatis tamen et minus
districtis lectoribus perplexæ prolixitatis dicitur ar-
guendus. Turonenses etiam magistros dictandi sci-
entiam in summulas redigentes nihil perfectum ass-
serunt scripsisse. Unde sit ut tam bene condita
quæ insipida fastidentes ad mensam philosophie
lautis refertam ferculis siccis dentibus emarcescant.
Eliminatis igitur tantæ parcitatis conviviis, avidos

B magistri Bernardi et Turonensium sequaces nec non
et Romanæ cancellarie notarios ad suas epulas
invitanus, ut ea, quæ divisim paraverunt cum sol-
licitudine, summa hilaritate communiter epulentur.
Formulam vero dictandi, secundum prædictos dicta-
toriæ professionis dictatores, rudibus ad instructio-
nem proiectis ad memoriam tradere destinamus.

CAP. I. *De divisione dictaminum.*

Dictaminum aliud metricum, aliud prosaicum, de
quo specialiter tractare intendimus, etc. [*Tracta-
tum hunc, ex operibus Bernardi et al. confessum, nec
quidquam novi in se habentem, omitto.*]

PETRI BLESENSIS POEMATA.

I. — CANTILENA DE LUCTA CARNIS ET SPIRITUS.

1. Olim militaveram

Pompis hujus sæculi,
Quibus flores obtuli
Meæ juventutis.
Pedem tamen retuli
Circa vitæ vesperam,
Nunc datus operam
Militiæ virtutis.

2. Carnis insolentia

Pugnat contra spiritum
Nec metitur exitum
Vite temporalis :
Sed si juxta meritum
Referuntur præmia,
Miseræ stipendia
Mors erit immortalis.

3. Diu carnem studui

C Subdere spiritui,

Fame, siti, verbere subjicere :

Nec potuit domari.

Nam addicta voluptati,

Servitutis jugum pati

Detectat misera ; tunc demum libera,
Si sciret ancillari.

4. Felix illa servitus,

Quæ gebennales genitus

Adimit, et redimit

De manu tribulantis.

Spondet mundus libertatem,

Dans peccandi facultatem

Cujus delicias fugaces fugias,

Et dolos adulantis.

5. Mundus et dæmonium

Fidem sanxere mutuam,